

V E N D I M
Nr. 110, datë 28.5.2002

“NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË”

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Fehmi Abdiu	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Gjergj Sauli	Anëtar i “““
Alfred Karamuço	Anëtar i “““
Kristofor Peçi	Anëtar i “““
Petrit Plloçi	Anëtar i “““
Tefta Zaka	Anëtare e “““
Sokol Sadushi	Anëtar i “““
Zija Vuci	Anëtar i “““

me sekretare Arbenka Lalica, në datat 24.12.2001, 31.12.2001 dhe 26.3.2002, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.212/12 Akti që i përket:

K Ë R K U E S: ALI, LIRI E VJOLLCA CENKO, përfaqësuar nga avokat Vasil Plaku, me deklaram.

SUBJEKTE Të INTERESUARA: MAKSIM LUSHA, përfaqësuar nga avokat Ilir Selenica, me deklaram.

O B J E K T I: Shfuqizimi si antikushtetues i vendimeve nr. 2794, datë 5.10.1999 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor të Tiranë; nr.330, datë 6.4.2000 të Gjykatës së Apelit të Tiranës dhe nr.220, datë 19.3.2001 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42/1 i Kushtetutës.

Për shfuqizimin e këtyre vendimeve, kërkuesit kanë parashtruar këto shkaqe:

Në gjykimin e kësaj çështjeje, të tri gjykatat nuk kanë respektuar kërkesat për një proces të rregullt ligjor.

Kështu, vendimi i gjykatës së rrethit ditën e shpalljes nuk ka qenë i nënshkruar nga njëri prej anëtarëve të trupit gjykues. Kjo gjykatë, ashtu si edhe gjykata e apelit ka gabuar që këtë çështje e ka trajtuar si gjë të gjykuar, gjë që nuk është e vërtetë, pasi në ngritjen e padisë kundër subjektit të interesuar, ata kanë vepruar me cilësinë e pronarit të banesës objekt konflikti, pra jo si në rastin e parë që ata nuk ishin pronarë të saj, kur padia e tyre është rrëzuar me një vendim tjetër të mëparshëm.

Këto shkelje janë lejuar edhe nga Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, i cili e ka mbyllur këtë çështje me rrëzim të rekursit tonë në Dhomën e Këshillimit. Në këtë rast, ai, sipas tyre, duhej ta kalonte çështjen në seancë gjyqësore, në mënyrë që aty të vlerësoheshin shkeljet e sipërpretenduar.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoji relatorin e çështjes Zija Vuci, kërkuesit e përfaqësuesin e tyre, përfaqësuesin e subjektit të interesuar dhe shqyrtoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

Në vitin 1996 kërkuesit Ali, Liri e Vjollca Cenko kanë kërkuar me padi pavlefshmërinë e dy kontratave të shitjes të lidhura nga djali dhe vëllai i tyre Bashkim Cenko me Ndërmarrjen Komunale Banesa Tiranë, veprime juridike këto të kryera në zbatim të ligjit “Për privatizimin e banesave shtetërore”.

Në bazë të këtyre kontratave, kërkuesit janë paraqitur si blerës të banesës 1+1 të ndodhur në Rrugën "Irfan Tomini", ndërsa djali i tyre me bashkëshorten e tij, si blerës të banesës 2+1 të ndodhur në Rrugën "21 Dhjetori".

Kërkuesit që në fillim kanë bërë shtesë të objektit të padisë duke kërkuar edhe pavlefshmërinë e kontratës së shitjes, me anën e së cilës këta të fundit i kanë kaluar në pronësi banesën e privatizuar subjektit të interesuar, Maksim Lusha.

Shqyrtimi i kësaj çështjeje ka kaluar në të gjitha shkallët e gjyqimit dhe në vitin 1999 ajo i ka shkuar për gjykim Gjykatës së Apelit të Tiranës, e cila me vendimin nr. 552, datë 14.4.1999 ka vendosur si vijon:

- Konstatimin e pavlefshmërisë së kontratave të privatizimit për të dy banesat e lidhura me Ndërmarrjen Komunale Banesa Tiranë, kthimin e palëve në gjendjen e mëparshme dhe detyrimin e ndërmarrjes t'u kthejë blerësve shumat e marra nga shitja, duke i llogaritur këto sipas indeksit të ri të çmimeve.

- Rrëzimin e padisë për pjesët e tjera.

Ky vendim nuk është kundërshtuar me rekurs nga kërkuesit.

Megjithatë, duke shfrytëzuar pjesën e parë të dispozitivit të këtij vendimi, ata kanë arritur të realizojnë në marrëveshje me Ndërmarrjen Komunale Banesa privatizimin e banesës 2+1 dhe ta regjistrojnë atë në emër të tyre në Zyrën e Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme, sado, që në regjistrat e kësaj zyre, figuron si pronar i saj subjekti i interesuar Maksim Lusha.

Mbi këtë bazë, kërkuesit kanë ngritur padi të re me objekt rivendikimin e kësaj prone nga i lartpërmenduri. Gjykata e Rrethit Gjyqësor të Tiranës, me vendimin nr. 2794, datë 5.10.1999, ka vendosur përsëri rrëzimin e padisë. Ajo duke iu referuar vendimit të sipërpërmendur të Gjykatës së Apelit të Tiranës ka pranuar se, përderisa me këtë vendim është rrëzuar padia e kërkuesve ndaj subjektit të interesuar, kjo do të thotë se ky e mban banesën në fjalë me titull zotërimi e jo me cilësinë e poseduesit të paligjshëm jo pronar dhe për rrjedhojë, prania e kësaj rrethane nuk përlligj ngritjen ndaj tij të padisë së rivendikimit.

Në këtë konkluzion ka arritur edhe Gjykata e Apelit të Tiranës, e cila ka pranuar se në këtë rast çështja përbën gjë të gjykuar dhe prandaj me vendimin nr.330, datë 6.4.2000 ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës së Rrethit Tiranë.

Mbi rekursin që kanë ushtruar kërkuesit kundër këtyre vendimeve, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.220, datë 19.3.2001, të marrë në Dhomën e Këshillimit, ka vendosur mospranimin e rekursit si të pabazuar në ligj.

Gjykata Kushtetuese, pasi shqyrtoi kërkesën për shfuqizimin si antikushtetues të këtyre vendimeve, çmon se shkaqet e parashtruara në këtë drejtim nga kërkuesit nuk janë të bazuara. Këta kanë pretenduar se gjykata e rrethit nuk ka zhvilluar një proces të rregullt ligjor. Sipas tyre, kjo parregullsi është e lidhur me mosnënshkrimin nga ana e njërit prej gjyqtarëve të çështjes, të vendimit përfundimtar që ka dhënë kjo gjykatë.

Për të vërtetuar këtë pretendim ata kanë paraqitur si provë fotokopjen e këtij vendimi të nënshkruar vetëm nga dy gjyqtarë, por pa shënimin zyrtar se ajo është e njëjtë me origjinalin. Nga ana tjetër, edhe në kërkesën e tyre ankimore drejtuar gjykatës së apelit, ata nuk e kanë ngritur një pretendim të tillë si shkak për prishjen e këtij vendimi.

Në këtë gjendje të provave, kur origjinali i këtij vendimi, i cili ndodhet në dosje, del se është nënshkruar nga i gjithë trupi gjykues, Gjykata Kushtetuese çmon se fotokopja e paraqitur nga kërkuesit nuk mund të rrëzojë përmbajtjen e këtij akti zyrtar.

Po kështu, i pabazuar është pretendimi tjetër i kërkuesve se parregullsia e këtij procesi gjyqësor konsiston edhe në interpretimin e gabuar që i kanë bërë këto gjykata institutit të gjësë së gjykuar.

Në lidhje me këtë problem Gjykata Kushtetuese rithekson se është në kompetencën e këtyre gjykatave interpretimi jo vetëm i ligjit material por edhe atij procedural, si edhe zbatimi i tij në zgjidhjen e çështjes konkrete.

Edhe përsa i përket vendimit të Kolegjit Civil të marrë në Dhomën e Këshillimit kjo Gjykatë nuk gjen elementë të ndonjë procesi jo të rregullt ligjor. Kontrollin e tij ai e ka përqëndruar vetëm në përmbajtjen e rekursit të ushtruar nga kërkuesit pa marrë atributet që i takojnë gjykatës, kur kjo, shqyrton çështjen në seancë gjyqësore.

Në këtë shqyrtim paraprak kolegji ka konstatuar se shkaqet e parashtruara në këtë rekurs dhe

të paraqitura nga kërkuesit si shkaqe ligjore, janë ndërtuar mbi bazën e analizës së provave, duke iu bërë atyre një vlerësim të ndryshëm nga ai që kanë bërë dy gjykatat e tjera të zakonshme.

Në këto rrethana, Gjykata Kushtetuese, çmon se shkaqe të tilla të improvizuara nuk hyjnë në kategorinë e atyre shkaqeve ligjore që e bëjnë të nevojshme kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë gjyqësore.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në bazë të neneve 131/f të Kushtetutës, si dhe nenit 72 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

V E N D O S I

- Rrëzimin e kërkesës.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.